

மருத்துவத்தை வென்ற சாட்சிகள்

ஆசிரியர்

Rev. U. மாலிராஜிதுரை

திருச்சி

பதிப்பாசிரியர்

சுவி. டாக்டரி எஸ்.தாயியன்

நன்கொடை: ரூ.2.50

பாரிபூரண சுகம் தந்து மீட்ட பாரிகாரி இயேசு

ஜி.ஏ. தர்மராஜ், திருச்சி

அறிவியலின் வளர்ச்சி காரணமாக இன்று மருத்துவ உலகில் பல சாதனைகளை மருத்துவர்கள் புரிந்து வருகின்றனர். இதயம், சிறுநீரகம், நுரையீரல், கல்லீரல் போன்ற உறுப்புகள் சர்வ சாதாரணமாக மாற்றப்படுகின்றன. எனினும் மருத்துவர்களின் சிறந்த சிகிச்சையைப் பெற்றும் அவர்களின் எதிர்பார்ப்பிற்கு மாறாக நோயாளிகள் மரிப்பதைப் பார்க்கிறோம். எங்களால் இயன்றதைச் செய்து விட்டோம். இனி கடவுள் செயல் என்று மருத்துவர்கள் மேலே கையைக் காட்டுவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஆம், மரணத்தின் மேல் மனிதனுக்கு அதிகாரமில்லை என்பதே உண்மை.

இயேசு கிறிஸ்து இந்த உலகில் மனிதனாகப் பிறந்து ஊழியம் செய்த காலங்களில், பல அற்புதங்

களைச் செய்தார். பிறவிக் குருடனின் கண்களைத் திறந்தார். செவிடர் கேட்கும்படி செய்தார். முடவனை நடக்கப் பண்ணினார். மரித்தவர்களையும் உயிருடன் எழுப்பினார். இயேசு கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார் என்று எபி.13:8இல் வேதம் சொல்லுகிறது. அவர் மாறாதவர். இன்றும் அற்புதங்களைச் செய்கிறார். மரணப் பள்ளத் தாக்கிலிருந்து அன்புடன் மக்களைத் தூக்கி விடுகிறார் என்பதற்கு நான் ஒரு சாட்சியாக இருக்கிறேன். தேவனே சகல அதிகாரத்தையும் உடையவர். சகலமும் அவரின் ஆளுகையின் கீழ் இருக்கிறது. தம்மை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறவர்களுக்கு அவர் சமீபமாயிருந்து, அவர்கள் விண்ணப்பத்திற்குச் செவி கொடுத்து அவர்கள் இக்கட்டுகளிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கிறார்.

என் பெயர் தர்மராஜ். எனக்கு வயது 66. நான் ஒரு தனியார் கம்பெனியில் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்று வீட்டில் இருக்கிறேன். என் மூன்று பிள்ளைகளுக்கும் திருமணம் ஆகி தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். என் மனைவி சுசிதர்மராஜ். ஒரு தனியார் பள்ளியில்

ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தாள். எனக்கு வியாதி எதுவும் இல்லை. எந்தவிதமான மன உளச்சலுமின்றி நானும் என் மனைவியும் மகிழ்ச்சி யாக தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றவர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தோம்.

சுயநினைவை இழந்தேன்

2014-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 14-ஆம் தேதி எப்பொழுதும் போல விடிந்து நாங்கள் எங்கள் பணிகளை மேற்கொண்டோம். என் மனைவியை காலை 8 மணிக்கு அவள் பணிபுரியும் பள்ளியில் விட்டுவிட்டு 11 மணியளவில் அருகாமையிலிருக்கும் என் மூத்த மகள் சோபனா டேவிட் வீட்டிற்குச் சென்று அவளுடன் சற்று நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு வீடு திரும்பினேன். தினமும் காலையிலும், மாலையிலும் ஒரு அரை மணி நேரம் ஜெபிப்பது என் வழக்கம். அதன்படியே அன்றும் ஜெபித்தேன். மதிய உணவிற்குப் பின் 2 மணி அளவில் சென்னையிலிருக்கும் மகளுடன் போனில் பேசினேன். சாதாரணமாக சுக செய்திகளைப் பகிர்ந்து கொண்டோம். அவ்வளவுதான் தெரியும் எனக்கு.

வழக்கமாக மாலை 5.30 மணிக்கு வரும் என் மனைவி அன்று 3.30 மணிக்கு வந்து அழைப்பு மணியை அடிக்க, கதவைத் திறக்க நான் சுய நினைவுடன் இல்லை. அரை மணி நேரம் கதவைத் தட்டியும், போனில் அழைத்தும் முயற்சி செய்த என் மனைவி சந்தேகப்பட்டு, அருகில் இருந்தவர்களின் உதவியுடன் கதவை உடைத்து உள்ளே வந்து பார்க்க, நான் சுயநினைவிழுந்தவனாய் ஹாலில் தரையில் விழுந்து கிடந்தேன். பக்கத்தில் உள்ள ஒரு டாக்டர் பார்த்து விட்டு பக்கவாதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உடனே ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லச் சொன்னார். திருச்சி அப்பல்லோ ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டேன்.

மருத்துவமும் - நம்பிக்கையின் ஜெபமும்

ஸ்கேன் எடுத்துப் பார்த்ததில் மூளை முடக்குவாதம் என்றார்கள். அதன் விளைவாக மூளைக்குச் செல்லும் இரத்த நாளம் வெடித்து, இரத்தக் கசிவு ஏற்பட்டது. அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் வைக்கப்பட்டேன். டாக்டருக்கே நம்பிக்கை இல்லாததால் இரண்டு நாட்கள் நான் அப்படியே வைக்கப்பட்டேன். ஏனென்றால் நான் மரித்து விடுவேன் என்று அவர்

எண்ணியிருந்தார். சுய நினைவு கிடையாது. வலது கை, வலது கால் செயலிழந்து விட்டது. மனைவி, பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர், சபை மக்கள் யாவரும் தேவனை நோக்கி கதறி அழுது ஜெபித்தனர். சங்கீதம் 41:3 சூறுகிறபடி, “படுக்கையின் மேல் வியாதியாய்க் கிடக்கிற அவனைக் கார்த்தர் தாங்குவார்; அவனுடைய வியாதியிலே அவன் படுக்கை முழுவதையும் மாற்றிப் போடுவீர்” என்பதே அனைவரின் நம்பிக்கையின் ஜெபமாக இருந்தது.

அறுவை சிகிச்சையும் - ஜெபமும்

மூன்று நாட்கள் கழித்து அதாவது 27ஆம் தேதி (அன்று எனது பிறந்த நாள்) தலையில் ஒரு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டு மூனையில் ஏற்பட்டிருந்த இரத்தக் கட்டு அகற்றப்பட்டது. கசிந்த இரத்தமும் கூடுதலான நீரும் ஒரு குழாய் மூலம் வெளியேற்றப்பட்டது. ஆனால் சுய நினைவு கிடையாது. கண் விழிக்கவில்லை. டாக்டரிடம் கேட்டால், நாங்கள் வழக்கமாக செய்கின்றவைகளைச் செய்கிறோம். தேவன்தான் சுகம் கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் விடாமல் ஜெபம் செய்யுங்கள் என்றார்.

எல்லா இடங்களிலும் ஜெபம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. என் மனைவிக்கு கர்த்தர் கொடுத்த வசனம் ஏசாயா 51:14. “சிறைப்பட்டுப் போனவன் தீவிரமாய் விடுதலையாவான். அவன் கிடங்கிலே சாவதுமில்லை, அவனுடைய அப்பம் குறைவுபடுவதுமில்லை.”

இயேசு தந்த விடுதலை

பதினெண்ண்து நாட்கள் கழித்து கண் விழித்துப் பார்த்தேன். பேச முடியாத மயக்க நிலையிலேயே இருந்தேன். மூக்கு வழியே குழாய் மூலம் புராட்டென் பவுடர்தான் ஆகாரமாகச் சென்றது. படுத்தே இருந்ததால் நுரையீரலில் சளி கட்டி தொண்டையில் துளை போட்டு Tracheastormy மூலமாக சளியை எடுத்தார்கள். 25 நாட்களுக்குப் பின் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் இருந்து சாதாரண அறைக்கு மாற்றப்பட்டேன். 33 நாட்களுக்குப் பின் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டேன். உயிர் மாத்திரம் இருந்தது. சுற்றிலும் என்ன நடக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சிறுநீர், மலம் கழிப்பது தெரியாது. நடக்க முடியாது. எதுவும் செய்ய முடியாமல் படுக்கையிலேயே இருந்தேன். ஆனால் என் வீட்டார் விசுவாசத்தை மாத்திரம் விடவே இல்லை. டிசம்பர்

25 ஆம் தேதி கிறிஸ்துமஸ் அன்று ஆலயத்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்பதே எங்கள் விகவாசமாக இருந்தது. பேச்க, சற்று வந்ததும் எரேமியா 17:14-இல் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜெபத்தை என் மனைவி சொல்லச் சொல்ல நானும் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். ‘கர்த்தாவே என்னைக் குணமாக்கும். அப்பொழுது குணமாவேன்; என்னை இரட்சியும், அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவேன். தேவாரே என் துதி.’”

பிசியோதூரபி கொடுக்கப்பட்டது. கையும், காலும் சிறிது சிறிதாக செயல்பட ஆரம்பித்தது. என்னுடைய அணைத்துக் காரியங்களையும் செய்வதற்குப் பிற்காரேயே சார்ந்திருந்த நான், கடவுளின் பெரிதான கிருபையால், சிறிது சிறிதாக எல்லாக் காரியங்களையும் நானே செய்ய ஆரம்பித்தேன்.

குடும்பமாக ஆலயம் செல்லுதல்

விசுவாசித்தபடியே கிறிஸ்துமஸ் அன்று
குடும்பமாக ஆலயத்திற்குச் சென்றோம். டுசம்பர் 28,
வருடத்தின் கடைசி ஞாயிறு. அந்த ஆராதனையிலும்
கலந்து கொண்டு, சாட்சி கூறி, “நான் சுகமானேன்
இயேசுவின் காயங்களால்” என்ற பாடலைப்

பாடினேன். மீண்டும் மருத்துவப் பரிசோதனைக்காக சென்றபோது மருத்துவரே என்னைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்.

“கார்த்தர் சுகத்தைத் தருகிறவர்” என்று ஏசாயா 53:5 கூறுகிறது. ‘‘நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் (இயேசு) காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார். நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர் மேல் வந்தது; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்.’’

ஆம், பிரியமானவர்களே! இயேசு நல்லவர், வல்லவர், மனதுருக்கமும் அன்பும் நிறைந்தவர். நாம் அவரை நோக்கிக் கூட்பிடும்போது அவர் மறு உத்தரவு அளிக்கிறார். தேவன் பல வகையில் கிரியை செய்கிறார். சிலருக்கு பரிழுரண சுகத்தை உடனே அளிக்கிறார். சிலர் படிப்படியாக சுகத்தைப் பெறுகின்றனர்.

‘‘நான் உபவத்திரவப்பட்டது எனக்கு நல்லது. அதினால் உம் பிரமாணங்களைக் கற்றுக் கொள்ளுகிறேன்’’ என்று சங்கீதம் 119:71 சொல்வது

போல் இந்த அனுபவம் என்னைப் புடமிட்டு என் விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தி, அவரோடுள்ள என் உறவை வலுப்படுத்தியிருக்கிறது.

உங்கள் நோயிலிருந்து சுகம் வேண்டுமா?

எனக்கு சுகம் அளித்த ஆண்டவர் உங்களுக்கும் சுகம் தருவார். நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்றுதான். உங்கள் பாவங்களையெல்லாம் தேவ சமூகத்தில் அறிக்கையிடுங்கள். இயேசுவை உங்கள் இருதயத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இயேசுவும் தெய்வம் என்று அல்ல; இயேசுவே தெய்வம் என்று அறிக்கையிடுங்கள். உங்கள் சுகத்திற்காக இயேசுவின் நாமத்தில் மன்றாடுங்கள். நம் பாவங்கள், சாபங்கள், நோய்கள் எல்லாவற்றையும் இயேசு சிலுவையில் சுமந்து தீர்த்து, சாத்தானின் தலையை நசுக்கி விட்டார். ஆகவே மருத்துவர்கள் கை விட்டிருந்தாலும் இயேசு உங்களுக்கு சுகம் கொடுப்பார். இன்றே, இப்பொழுதே பெற்று கொள்ளுங்கள்.

ஜீவனுள்ள சாட்சியாக இன்றும்

இந்த நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட பலர் சுயநினைவு திரும்பாமலே மரணமடைந்திருக்கிறார்கள். உயிர் பெற்ற

பலர் பேச முடியாமல், கண் பார்வை இழந்தவர்களாய், நடக்க முடியாமல் படுத்த படுக்கையாக உள்ளனர். ஆனால் மரணத்தின் விளிம்பு வரை சென்ற என்னை சுகப்படுத்தி இன்று என்னை ஒரு சாட்சியாக வைத் திருக்கும் என் தேவனை ஸ்தோத்தரித்து அவருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். என் சுகவீன நேரத்தில், என் மூன்று பிள்ளைகளும் அவர்கள் வாழ்க்கை துணையினரும் பாராட்டின அன்பு மிகப் பெரிது.

மருத்துவத் துறையில் மிகவும் புகழ் பெற்ற சிறந்த நியுரோ சர்ஜனாகத் திருச்சியில் பணிபுரியும் டாக்டர் ஜோஸ் ஜேஸ்யா அவர்கள் ‘மருத்துவர் மருந்து கொடுப்பார். ஆனால் சுகமளிப்பவர் தேவன்’ என்ற விகவாசத்துடன் எனக்கு சிகிச்சை அளித்தார்கள்.

மருத்துவத்துறை அபரிமிதமாக வளர்ச்சி அடைந் திருக்கும் இக்காலத்தில், அவர்களின் அறிவிற்கு எட்டாத வகையில் தேவன் கிரியை செய்து அற்புத சுகம் கொடுத்து வருகிறார். ஏனென்றால் வேதம் கூறுகிறது ‘‘நானே உன் பரிகாரியாகிய கார்த்தர்’’ - யாத்திராகமம் 15:26.

இயேசு கிறிஸ்து, இவ்வாறு உமது ஜீவனைப் பற்றி கூறுகிறார்: “.... ஜீவனைக் கொடுக்கவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு. அதை மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்ளவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு.” மேலும் பிரசங்கி 8:8 கூறுகிறது: “ஆவியை விடாதிருக்கிறதற்கு ஆவியின் மேல் ஒரு மனுஷனுக்கும் அதிகாரமில்லை. மரண நாளின் மேலும் அவனுக்கு அதிகாரமில்லை..” “என் காலங்கள் உமது கரத்திலிருக்கிறது” என்று தால்து, சங்கீதம் 31:15 இல் கூறுகிறான். தேவனுக்கே மகிழை - ஆமென்.

முகவரி:

ஜி.ஏ. தாமராஜ்

4/12, முதல் குறுக்குத் தெரு, சுந்தர் நகர்,
திருச்சி - 620 021.

மொபைல்: 9865332276.

‘ஜீவன் தந்த ஜீவாதியதி இயேசு கிறிஸ்து’

ஜெ. ஆனந்தி, திருச்சி-7

நான் ஒரு விக்கிரக ஆராதனை செய்யும் குடும்பத்தில் பிறந்தவள். என் சொந்த ஊர் நாசரேத் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்). நாங்கள் உடன்குடி அருகில் உள்ள ‘செட்டியாபக்து’ என்ற ஊரில் உள்ள ‘ஜந்து வீட்டுசாமி’ என்ற தெய்வத்தை வழிபட்டவர்கள். ஆடு, கோழி, பன்றி போன்றவற்றை பலி கொடுத்து, வீட்டிலும் கோவில் கட்டி சித்திரை, தை மாதங்களில் சாமி கும்பிடுவோம். என் அம்மா பெயர் பெரிய பிராட்டி.

1984 ஆம் ஆண்டு என் அம்மா டி.பி. என்ற நோயால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள். என்னுடன் பிறந்தவர்கள் 4 தமிழகஞம், 1 தங்கையும் ஆகும். என் பாட்டியும் (அம்மாவின் தாயாரும்) உடனிருந்தார்கள். என் தகப்பனார் ஓர் மர வியாபாரி. அவர் வருமானம் அவர் கள் குடிப்பதற்கே போதுமானது.

எங்களை சரிவர கவனிப்பதே இல்லை. என் அம்மாவுக்கு வயது 40. 1984 இல் நாசரேத்தில் உள்ள டாக்டர் கார்மேகராஜிடம் சிகிச்சை பெற்று வந்தோம். இது சிறிய ஆஸ்பத்திரி என்பதால் மருந்துகள் அதிகம் வருவதில்லை. நீங்கள் தூத்துக்குடியில் உள்ள ஜி.எச். போய் எக்ஸ்ரே எடுத்து வந்தால் மருந்துகள் இலவசமாக கிடைக்கும் என்று கூறினார். என் அம்மாவும் பாட்டியும் போய் தூத்துக்குடியில் எக்ஸ்ரே எடுத்தபோது ஒரு பக்க நுரையீரலே இல்லை. இனி நீங்கள் மருந்து சாப்பிட்டும் பயனில்லை என்று கூறி அனுப்பி விட்டார்கள். எக்ஸ்ரே சீட்டை கூட தரவில்லை. வீட்டிற்கு மனமுடைந்த நிலையில் வந்தார்கள்.

என் அம்மாவிடம் டாக்டர் என்ன சொன்னார் என்று கேட்டோம். என் அம்மா, ‘டாக்டர் இனி நான் உயிர் வாழ முடியாது. மருந்து சாப்பிட்டும் பயனில்லை என்று கூறிவிட்டார்’ என்றார்கள். அப்போது எனக்கு வயது 18. நான் மட்டுமே விவரம் தெரிந்தவள். தம்பிமார் 11 வயது முதல் 7 வயது வரை. விவரம் அறியாத சிறுவர்களானபடியால் எந்தக் கவலையும் தெரியவில்லை. என் அம்மாவின் இந்த இறுதி நிலையை

அறிந்த எல்லா உறவினர்களும் கடைசியாகப் பார்க்க வந்தார்கள்.

பிள்ளைகளாகிய எங்களை பார்த்துவிட்டு எல்லாம் சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகளாக உள்ளார்களே. இன்னும் கொஞ்ச நாள் உயிருடன் இருந்தால் போதும் எல்லோரும் பெரிதாகி விடுவார்களே! என்று எங்களுக்காக அங்கலாய்த்தார்கள். ஆறுதல் கூறிச் சென்றார்கள்.

என் உள்ளம் நொறுங்கியது. நம்ம அம்மா இல்லாமல் இந்த 5 பேர் தம்பிமார், தங்கை எல்லாரையும் எப்படி வளர்ப்பது? யார் நம்மை அரவணனப்பார்கள்? என்றெல்லாம் கலங்கினேன். தவித்தேன். தனிமையில் ஒடி அழுதேன். என்ன செய்வது என்றே தெரியாமல் கண்ணீர் வடித்தேன். எந்த ஆகாரமும் புசிக்காமல் மரணப் படுக்கையாய் கிடந்த என் அம்மாவின் தலைப்பக்கத்தில் அமர்ந்து அழுது கொண்டே இருந்தேன்.

இருநாள் இதுபோல் அழுது கொண்டு இருந்த போது, இரவு 7 மணியளவில் அருகில் உள்ள ஒரு சர்ச்சில் ஆராதனை நடந்து கொண்டிருந்தது. ஒலிபெருக்கி மூலம் அந்த சத்தம் என் காதை எட்டியது.

அதில் ‘இமைப் பொழுது உன்னைக் கைவிட்டேன். உருக்கமான இரக்கங்களால் உன்னை சேர்த்துக் கொள்வேன்’ - ஏசாயா 84:7 என்று கூறி மேலும் அந்நிய பாழையில் ஜெபித்த சத்தம் என் காதில் விழுந்தது. இரண்டு முறை அந்த வசனம் கேட்டது. உடனே இது இயேசு எனக்காகவே கூறுகிறது போல உணர்ந்தேன். இயேசுவே நீர் என்னை இமைப் பொழுதுதான் கைவிட்டாரோ? உருக்கமான இரக்கங்களால் என்னை சேர்த்துக் கொள்வீரா? அப்படியானால் நீர் என் அம்மாவை சுகப்படுத்தி உயிரைத் தாரும். நான் உமக்கு சாட்சியாய் வாழ்வேன் என்று கூறினேன். இவ்வளவுதான். எனக்கு ஜெபிக்க தெரியாது. இயேசுவைப் பற்றியும் தெரியாது.

என் இருதயம் சற்று தெளிவு பெற்றது. நான் மீண்டும் மீண்டும் இந்த வார்த்தையை என் இருதயத்தில் கூறிக் கொண்டேன். தினமும் இதையே என் வாய் கூற ஆரம்பித்தது. இரத்த வாந்தி எடுத்த அம்மாவுக்கு நாளாக நாளாக சிறிது இருமல் நின்றது. இரத்த வாந்தியும் நின்றது. உடனே பலவீனம் மறைந்தது. ஊசி மருந்து எதுவும் சாப்பிடவில்லை. கர்த்தரின் கரம் அவர்களைத் தாங்கியதை என்னால்

உணர முடிந்தது. இரவு தோறும் அந்த இறைவனிடம் பேச ஆரம்பித்தேன்.

அருகில் உள்ள ஜெபக் சூடாரத்தில் நடைபெறும் எல்லாக் கூட்டங்களிலும் நானும் ஒரு அந்தியன் போல் ஓர் முலையில் போய் அமர்ந்து அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டேன். தொடர்ந்து போய் இயேசுவை அறிய ஆரம்பித்தேன். ஜெபிக்க ஆரம்பித்தேன். கர்த்தர் ஜீவனுள்ளவராய் என் ஆத்தும் நண்பராய் மாறினார். நானும் தினமும் எனக்கு என்னென்ன தேவையோ அவற்றையெல்லாம் கர்த்தரிடம் கேட்க ஆரம்பித்தேன். அவர் நான் கேட்பதை எல்லாம் தந்து விடுவார். ஒரு பைபிள் வாங்கினேன். சிரமமாய்ப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். ஆண்டவரோடு இணைந்து வாழ ஆரம்பித்தேன்.

என் அம்மாவுக்கு நல்ல சுகம் கிடைத்தது. 1984 ஆம் ஆண்டையே காண முடியாது என்று டாக்டர்கள் கூறினார்கள். இன்றும் நாசரேத்தில் உள்ள டாக்டர் கார்மேகராஜ் என் அம்மாளைப் பார்த்துவிட்டு உங்கள் தெய்வம் உயிருள்ளவர் என்பார். இன்று எல்லாரும் கிறிஸ்தவர்களாகி விட்டனர். என் அப்பா மட்டும் இன்னும் மனந்திரும்பவில்லை. அவரையும் ஆண்டவர்

எற்ற வேளையில் தொடுவார். ஜெபத்திற்கு பதில் தருகிற ஜீவனுள்ள தேவனல்லவா இயேசு! என் தம்பி ஒருவர் இயேசுவுக்கு முழு நேர ஊழியராக உள்ளார். மற்றும் என் அனைத்து குடும்ப நபர்களும் இயேசுவே உயிருள்ள தெய்வம் என்பதை அறிந்து கொண்டனர்.

நானும் ஜெபித்து ஜெபித்து எல்லாத் தேவைகளையும் பெற்றுக் கொள்வேன். நல்ல வேலையை தந்தார். நல்ல கணவரைத் தந்துள்ளார். என் மகன் பி.இ. 3வது வருடம் பாடக்கிறான். மகள் 10வது பாடக்கிறாள். தேவன் என் கணவருக்கும் நல்ல வேலையைத் தந்தார்.

இயேசு யார் வாழ்வில் இடைபட்டாலும் அவர்கள் வாழ்வு செழிக்கும். அவர் இன்றும் உயிருள்ளவராக இருக்கிறார். நீங்களும் அவரை நம்பி அவரிடம் வேண்டிப் பாருங்கள். அவர் உங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றுவார்.

என் அம்மாவின் உடல் நிலையை அறிய 2012 ஆம் ஆண்டு திருச்சியில் உள்ள ‘நலம் மருத்துவமனை’யில் மீண்டும் எக்ஸ்ரே எடுத்து பார்த்தபோது டாக்டர் செந்தில் அவர்கள் கூறியது. ‘இந்த எக்ஸ்ரேயில் ஒரு அதிகயம் என்றார். என்ன என்று கேட்டபோது ஒரு பக்கம் (இடது பக்கம்) நுரையீரலே இல்லை என்றார்.

டாக்டர் 1984 ஆம் ஆண்டிலே டாக்டர் கூறிய பதிலும் இதுதான் என்றேன். ஒரு கிட்னியில் வாழ்வதையும், ஒரு காது, ஒரு கண் இல்லாமல் சிலர் வாழ்வதையும் பார்த்துள்ளேன். ஆனால் ஒரு நுரையீரலில் வாழும் நபர் நீங்களாகத்தான் இருக்கும்' என்று அவர் கூறினார்.

2016 ஆம் ஆண்டினை காணச் செய்த இறை வனுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். இன்றும் என் அம்மா ஜீவனுடன் இருக்கிறார்கள். இந்த சாட்சியைப் படிக்கும் அன்பு நண்பர்களே! என் அம்மாவைப் போல் டாக்டர் உங்களை கைவிட்டாலும், கைவிடாத தேவன் உங்களைக் கைவிட மாட்டார். ஏனெனில் அவர் ஜீவனுள்ள தேவன்.

நானும் என் வீட்டாருமோ வென்றால் கார்த்தரையே சேவிப்போம் - யோசவா 24:15 என்று குடும்பமாக இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

என் முகவரி

ஜெ.அந்தோணி ஐஞ்

118-ஏ, அந்தோணியார் கோயில் தெரு, காமராஜ் நகர் ஏர்போர்ட், திருச்சி - 7. மொபைல்: 9790645577.

மற்புதமாய் உயிர் காத்து அதிசயம் செய்த அன்பு நேசர் னியேசு!

பாஸ்டர் பால்ராஜ்துரை, திருச்சி

புதிய ஆண்டு 2014 பிறந்தது. நாட்கள் பல உருண் டோட்டன. 29.1.2014 நன்கு தூங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அதிகாலை 3.45 மணியளவில் மார்பின் இடப்பகுதியில் கடுமையான வலி ஏற்பட்டு விழித்துக் கொண்ட நான் என் அன்பு மகள் எஸ்தரை அழைத்தேன். வாய்வுப் பிடிப்பு காரணமாக ஏற்பட்ட வலி என நினைத்து அந்தப் பகுதியில் கைலம் தேய்த்து விட்டு, கிரீன் டைப் போட்டு என் மகள் கொடுக்க நானும் குடித்து விட்டு தூங்க ஆரம்பித்தேன். காலை 9.30 மணி வரையிலும் நன்றாகத் தூங்கி எழுந்தேன்.

அருகிலுள்ள டக்டரிடம் சென்ற பொழுது பரிசோதனை செய்துவிட்டு ‘நாடித் தூடிப்பு சிறிது டவுனாகியிருக்கிறது. பயப்படத் தேவையில்லை. ஒரு

இசினி எடுத்துப் பார்க்கலாம்’ என்றார். இசினியைப் பார்த்துவிட்டு பிரஷர் கொஞ்சம் கூடியிருக்கிறது என்று சொல்லி அதற்கான மாத்திரைகள் கொடுத்துவிட்டு உடல் பகுதியில் ஒரு ஆயில் மசாஜாம் செய்து அனுப்பும் பொழுது நாளை இரத்துப் பரிசோதனை எடுத்துப்பார்ப்போம் என்றார்.

நெஞ்சு வலியால் துடித்துப் போனேன்

வீடு திரும்பி வந்ததும் பிற்பகல் 1 மணி வரையிலும் மிகவும் அமைதியாகத் தூங்கினேன். 1 மணியளவில் எழுந்து ரசம் சாதம் சாப்பிட்டு விட்டு மீண்டும் நன்றாகத் தூங்கி விட்டேன். பிற்பகல் 3.30 மணியளவில் மிகக் கடுமையான வலி ஏற்பட்டது. என் மகனை அலறிக் கூப்பிட்டேன். மகள் எஸ்தர் பக்கத்து அறையிலிருந்து ஓடி வந்து என்னை அரவணைத்த நேரத்தில் அலறல் சத்தம் கேட்டு என் மனைவி ஷீலாவும் ஓடி வந்தாள். வலியானது கமார் 3 நிமிடங்கள் வரை சரீரம் முழுவதையும் புரட்டிப் புரட்டி எடுத்தது. வலி தாங்க முடியவில்லை.

இந்த நிலையில் ‘ஜெபம் பண்ணுங்கள்’ என்று கூறிய பொழுது என் மனைவி என்னருகே உடனே முழங்கால் மடியிட்டு ஜெபிக்க ஆரம்பித்தாள்.

என்னுடைய மகளோ தன் நண்பனுக்கு ஆட்டோ அழைத்து வருமாறு கூறினாள். என் மனைவி மற்றும் மகளுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீர் தாரை தாரையாக வடிந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த நான் சில விளாடிகளில் மயங்கி விட்டேன். 10 நிமிடங்கள் மயக்க நிலை கடந்து மருத்துவமனையில் செல்ல என்னை தயார் படுத்தினார்கள்.

மருத்துவமனை சிளஸ்ஜி - திருச்சி

ஆட்டோ வந்தது. நான் இரண்டாவது மாடியில் வசித்து வந்தேன். சுமார் 40 படிகள் கைத்தாங்கலுடன் கீழே இறங்கி நானே ஆட்டோவில் ஏறி சிளஸ்ஜி மருத்துவமனை சென்றோம்.

ஹார்ட் அட்டாக் வந்தால் அவரை உடனே படுக்க வைத்த நிலையில் தான் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் எல்லாம் எதிர்மாறாக என் வாழ்வில் நடந்தது. மாலை 4.30 மணியளவில் அவசரப் பிரிவுக்குள் நுழைந்தோம். கட்டிலில் நானே சென்று படுத்துக் கொண்டேன். ஜுனியர் டாக்டர் வந்து பார்த்து விட்டு ‘சிவியர் ஹார்ட் அட்டாக்’ என்று என் மனைவி, மகளிடம் சொல்லும்போதே இப்போதைக்கு எதுவும் சொல்ல முடியாது. நாடித் துடிப்பு மிகவும் கீழாகி

விட்டது. சீனியர் டாக்டர் வந்து தான் உறுதி செய்வார் என்று கூறிவிட்டார்.

உயிர் பிழைக்க வாய்ப்பில்லை

சீனியர் டாக்டர் வந்து பார்த்துவிட்டு என் மகளிடம் காலையில் வலி வந்து 12 மணி நேரம் கழித்து கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஒரு நிமிடத்துக்கு நாடித்துடிப்பு 72 இருக்க வேண்டும். ஆனால் இவருக்கோ 30 தான் இருக்கிறது. இரத்த அழுத்தம் 120/80 இருக்க வேண்டும். இவருக்கு 90/45 தான் இருக்கிறது. ஆகவே உயிர் பிழைக்கும் வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவு. ஆனாலும் ரூ.2 லட்சத்துக்கு மேல் செலவாகும். ஆப்பரேஷனுக்கு மட்டும் ரூ.1 லட்சத்து 80 ஆயிரம் ஆகும். ஆனாலும் நோ ஹோப், உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லை என்றார்.

முச்சு இருந்தது பேச்சு இல்லை

நான் எப்பொழுது மயக்க நிலைக்கு வந்தேனோ அப்பொழுதே என் பேச்சு நின்று விட்டது. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் பேசுவது என் காதுகளில் கேட்கிறது. டாக்டர் எப்பொழுது ‘நோ ஹோப்’ என்று கூறினாரோ அப்பொழுது என் ஆண்டவராகிய இயேசு சொன்னார்:

‘நான் உன்னை விட்டு விலகுவதுமில்லை; உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை’ - யோசவா 1:5, எபிரேயர் 13:5.

ஒரு இஞ்செக்ஷன் ரூ.40,000 ஆகும். அதை போட்ட பின்புதான் நிலைமைகளைச் சொல்ல முடியும் என்று கூறி அந்த மருந்தை வாங்கி வருமாறு எழுதிக் கொடுத்தார்கள். என் மகளுடைய கரத்தில் இருந்தோ ரூ.1,500/- மட்டுமே. ஆனாலும் எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை. ட்ரீட்மெண்ட் ஆரம்பியுங்கள் என்று விகவாசத்துடன் கூறி விட்டாள்.

பிரேயர் பார்ட்னரின் உதவி

என் மகளுடைய பிரேயர் பார்ட்னராகிய ஒரு டாக்டரின் மனைவி ரூ.40,000 கொடுத்து அந்த மருந்தை வாங்க ஸ்பேன் (YFC) என்ற தமிழை அனுப்பினார். சில நிமிடங்கள் கழித்து டாக்டர் மெடிஷன் வந்துவிட்டதா? என்று கேட்டார். இன்னும் வரவில்லை என்று கூறவே ‘அப்பண்ணா போய்ச் சேர்ந்துவாரு’ என்று கூறினார். உடனே கர்த்தருடைய வார்த்தை முன்பு போலவே ஒலித்தது. ‘அரசு காப்பீட்டுத் திட்டம்’ மூலமாக என்று என் மகள் டாக்டரிடம் கூறவே அதை எதிர்பார்த்தால் அது வருவதற்குள் எல்லாம் முடிந்து விடும் என்று கூறிவிட்டார்.

எனது மனைவி, மகளின் தங்கச் செயின்கள் மூலம் பணம் பூர்ட்டத் தயாரானார்கள். முதல் மருந்து மாலை 5.45க்கு செலுத்தப்பட்டது. ஐசியு வார்டுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டேன். இரவு 10.30 மணியளவில் சிறிது முன்னேற்றம் இருப்பதாகவும், 60% உயிர் பிழைக்க வாய்ப்பு இருப்பதாகவும் டாக்டர் சொன்னார். 30, 31 ஆகிய இருநாட்களும் டாக்டர் மற்றும் நர்ஸ்களின் முழுக் கவனிப்புக்குள் இருந்தேன். எஸ்.எம்.எஸ் மூலம் ஜெப விண்ணப்பம் பலருக்கு அனுப்பப்பட்டது.

ஜனவரி 30 ஆம் தேதி திருச்சி தஞ்சைத் திருமண்டலப் பேராயர் Rt. Rev. Dr. பால் வசந்த்குமார் அவர்களின் பேராயர் பிரதிஷ்டை நாளில் பிசப் ஹீபர் கல்லூரியிலே நடந்த கூடுகையில் என்னைக் குறித்து அறிவித்து எனக்காக ஜெபங்கள் ஏற்றப்பட்டன. தனியாகவும், குடும்பமாகவும் சபைகளாகவும் ஆங்காங்கே ஜெபங்கள் ஏற்றுக்கப்பட்டது. கூடுகை முடிந்ததும் கனம் பேராயர் அவர்களும் அம்மா அவர்களும் வந்து ஜெபித்துவிட்டு பண உதவியும் செய்தனர்.

பலருடைய ஜெபங்களும் - உதவிகளும்

தொடர்ந்து அந்நாள் கிளாரிக்கல் செக்கரட்டரியாக

இருந்த Dr. சந்திரசேகர் அவர்களும் அன்புத் தங்கை ரோஸியும் வந்து ஜெபித்துவிட்டு திருச்சி டி.சி.சி. போதகர்கள் ஜக்கியம் மூலமாக பண உதவியும் செய்தார்கள். தொடர்ந்து அநேக போதகர்களும் உறவினர்களும் நண்பர்களும் திருச்சபைகளும் திருச்சபை மக்களில் பலரும் வந்து ஜெபித்தும் பண உதவிகளும் செய்தனர்.

திருச்சி அப்பல்லோவில் சேர்க்கப்பட்டேன். மருத்துவமனையில் ஓவ்வொரு நாளும் ரூ.30,000 செலவானது. என்னுடைய பேச்சு முற்றிலும் நின்று விட்டது. 1.2.2014 இல் ஆஞ்சியோகிராம் செய்து 3 அடைப்புகள் 3 வால்வுகளில் 99% இருப்பதாக கண்டுபிடித்து உடனடியாக பைப்பாஸ் சார்ஜு செய்ய வேண்டும் என்று டாக்டர் சுற்றினார். 5 ஆம் நாள்தான் பேச்சு வந்தது. ஆனால் பேசக் கூடாது என்பது டாக்டர் கட்டளை.

என்னை அங்கே பரிசோதித்த டாக்டர் நுரையீரவில் நீர் கோர்த்துள்ளது. மற்றும் சிறுநீரகத்தில் கிரியேட்டி நெண் அளவு குறைவாக உள்ளது. இதற்கு முதலில் சிகிச்சை அளித்த பின்பே அறுவை சிகிச்சை செய்ய முடியும் என்று சொல்லியதால் தீவிர சிகிச்சை

பின்தங்கியது. 4.2.2014 முதல் 9.2.2014 வரை
சிகிச்சை நடந்தது.

ஒவ்வொரு நாளும் பாஸ்டர் எப்படி இருக்கிறீர்கள் என்று டாக்டர் கேட்பார்? நான் நன்றாக இருக்கிறேன் என்று கூறுவேன். பயப்படத் தேவையில்லை என்று கூறுவார். ‘பயப்படாதே நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன்’ ஏசாயா 41:10 என்ற ஆண்டவருடைய வார்த்தை என் காதுகளில் ஒலிக்கும். 366 முறை ‘பயப்படாதே’ என்று சொல்லியிருக்கிறாரே என்று என்னை நானே தேற்றிக் கொள்வேன். பணத் தேவைகள் பலரின் மூலம் சந்திக்கப்பட்டது. பண உதவி செய்ய இயலாதவர்கள் தங்களுடைய உருக்கமான ஊக்கமான கண்ணீரின் ஜெபத்தினால் தாங்கினார்கள். உள்நாட்டிலும், வெளி நாட்டிலும் அநேகர் தொடர் ஜெபம் செய்து வந்தனர்.

வார்டில் நற்செய்தி – டாக்டரின் மனமாற்றம்

சிசியு வார்டில் நான்காவது நாள் காலையில் வார்டு டாக்டர் ஒருவர் நீங்கள் என்ன வேலை செய்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார். என்னுடைய எதிரிலுள்ள படுக்கையில் படுத்திருந்த லாரன்ஸ் என்கிற கிறிஸ்தவர், அவரும் கடவுளுடைய வேலையைச் செய்யும் ஒரு பாஸ்டர் தான் என்று கூறினார். பாஸ்டர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு

வியாதியே வராது என்று எண்ணிய அந்த டாக்டர் 'நீங்களெல்லாம் என் இங்கே வந்தீர்கள்?' என்று ஆவேசத்துடன் கேட்டார்.

வியாதி, தண்ணீர், உணவு போன்ற மாற்றங்களினால் அனைவருக்கும் வருகின்ற ஒன்றுதான் நோய் - ஆனால் ஏன் என்னை இங்கு கொண்டு வந்தார் தெரியுமா? உங்களுக்கு நற்செய்தியாகிய இயேசுவைப் பற்றிச் சொல்லத்தான் என்றேன். மீண்டும் 'உங்களுக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது தெரியுமா?' என்றார். நான் 'தெரியும். என்னுடைய மார்பு பிளக்கப்படப் போகிறது. ஆனால் எனக்காக என் இயேசுவின் மார்பு ஏற்கனவே கல்வாரி சிலுவையில் பிளக்கப்பட்டு, அவருடைய இரத்தம் சிந்தப்பட்டதால் அந்த இரத்தத்தின் வல்லமை என்னைப் பரிபூரண சுகமாக்கும்' என்றேன்.

என் பதிலைக் கேட்ட அவர், 'இந்த நிலையிலும் இயேசுவின் மேல் இவ்வளவு விசுவாசமா?' என்றார். 'என்னுடைய சுவாசம் கடவுள் கையில் இருக்கிறது' - தானியேல் 5:23 என்று கூறவே ஆச்சரியத்துடன் 'இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை நான் இதுவரை காண வில்லை' என்ற அவர் அன்று இயேசுவின் அன்பைக் கண்டு கொண்டார். மட்டுமல்ல நானும் இந்தப்

பாதையில் கடந்து வந்திருக்கிறேன் என்று தன்னுடைய மார்பைக் காட்டிய பொழுது அவருடைய மார்பிலும் மிகப் பெரிய பெரிய முடிச்சுடன் கூடிய தையல் (பைபாஸ் சர்ஜி) காணப்பட்டது. டாக்டர்கள் நான் பேசவே கூடாது என்ற நிலையிலும், கர்த்தராகிய இயேசு எனக்குப் பெலன் தந்து டாக்டருக்கே நற்செய்தியை சொல்லி ஆத்தும் ஆதாயம் செய்ய உதவி செய்தார். கர்த்தருக்கே மகிழை உண்டாவதாக.

ஆப்பரேஷனின் விளைவுகள் குறித்து டாக்டர் செந்தில் குமார் என் மனைவியிடமும் என் மகளிடமும்...

1. ஆப்பரேஷன் ஆரம்பித்தது முதல் முடியும் வரை அவரது உடல் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும்.
2. இருதய அறுவைச் சிகிச்சை என்பதால், உடலின் மற்ற முக்கிய பாகங்களான நுரையீரல், சிறுநீரகம், கல்லீரல் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றிற்கு பாதிப்பு ஏற்படலாம். செயல் இழந்தும் போகலாம்.
3. அறுவை சிகிச்சை முடிந்து 24 மணி நேரத்தில் கண்டிப்பாக நினைவு திரும்ப வேண்டும்.

4. 24 மணி நேரம் கழித்து நினைவு திரும்பியவுடன் அவரது இருதயம் வென்டிலேட்டர் இல்லாமல் தானாக தூடிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும்.
5. ஆகவே நாம் மரணத்தின் விளிம்பில் நிற்கிறோம். கடவுள் மேல் நம்பிக்கை வையுங்கள் என்றார்.

10.2.14 பைபாஸ் சர்ஜரி - 6 யூனிட் இரத்தம்

ஆப்பரேஷனுக்கு 3 மணி நேரத்துக்கு முன்பு எடுத்த இரத்தம் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையில் தேவன் அதற்கான ஆயத்தங்களை ஏற்ற நபர்களைக் கொண்டு ஏற்ற வேளையில் செய்தார். பகல் ஆப்பரேஷன் 2.30 மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு மாலை 7 மணி வரை நடைபெற்றது. அதற்கு பின் 24 மணி நேரம் வென்டிலேட்டரில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

11.2.14 அற்புதம் செய்தார் தேவன்

24 மணிநேரத்திற்குள் நினைவு திரும்பியது. இருதயமும் தூடித்து செயல்பட ஆரம்பித்தது. அடிமைக்குக் கிடைத்த விடுதலைக்கு முழு முதற் காரணம் மருத்துவம் மட்டும் அல்ல. லட்சக் கணக்கான மக்களின் கண்ணரீர் ஜெபம் என்றால் அது மிகையாகாது.

மகள் பாத்திமாவின் ஜெபம்

அங்கே பணிபுரியும் மகள் பாத்திமா, “அப்பா உங்களுக்காக அனுதினமும் நான் ஜெபிக்கிறேன்” என்றதும் என் மனைவியின் கண்கள் அப்படியே கலங்கி விட்டது. கேரளாவிலிருந்து வந்த பினிலா என்ற அன்பு மகள் மற்றும் அவருடைய ஜெபப் பிள்ளைகள் குழுவாகக் கூடி நீங்கள் திரும்பவும் ஆண்டவருக்காக எழும்பி பிரகாசிக்க வேண்டும் என்று ஜெபித்து வருகிறோம் என்றார்கள். எனக்காக ஜெபிக்க என் ஆண்டவர் பலரை மருத்துவமனையிலேயே வைத்திருந்தது ஆச்சரியமும் அதிசயமுமல்லவா! அப்பல்லோவில் ஒரு ஜெப அறை ஏற்படுத்த ஜெபித்தேன். நான் அங்கு இருந்த நாளிலேயே ஒரு ஜெப அறையையும் ஆண்டவர் ஏற்படுத்தினார். டாக்டர் ஜோஸ்பின் அவர்களின் பாசமான கவனிப்பை மறக்கவே முடியாது.

17.2.14 அன்று டிஸ்சார்ட் செய்யப்பட்டேன். மீண்டும் 3 மாதம் கழித்து பரிசோதனைக்கு வரவேண்டும். படிக்கட்டுகள் ஏறக் கூடாது, இறங்கக் கூடாது. ஒரு நாளைக்கு 5 நிமிடங்கள் நாளடைவில் 15 நிமிடங்கள் வரை பேசலாம். ஆனாலும் கூடுமானவரை

பேசாமலிருப்பது, பார்வையாளர்களை அனுமதிக்கவே கூடாது என்றும் கூறி அனுப்பினார் டாக்டர்.

ஆஞ்சியோ மூலம் வலியும் வேதனையும்

மருத்துவமனையிலிருந்து வீடு வாசல் வந்த பொழுது அன்பு பிள்ளைகள் மூலம் ஒரு சேரில் உட்கார வைத்து இரண்டாவது மாடியிலுள்ள என் வீட்டுக்குள் வந்து இறக்கி வைத்தனர். 3 மாதங்களும் படுக்கையில் ஓய்வில் இருந்தேன். மொபைல் போன் உபயோகிக்கவில்லை. கூடுமான வரையிலும் அதிக நேரம் பேசவில்லை. ஆனால் ஆஞ்சியோ எடுத்த பகுதியில் ஒருவிதமான வலி என் வலது தொட்டையைப் பாதித்திருந்தது. அது அடிக்கடி வலியை உண்டு பண்ணியது. மருத்துவர்களிடம் கேட்டால் அது நூற்றில் ஒருவருக்கு அவ்விதம் வரும். தானாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறையும் என்றனர்.

3 மாதம் கழித்து என் மொபைலை எடுத்து ஜெபிக்கும் உள்ளங்களுக்கு இந்த வேதனையைத் தெரிவித்தேன். கர்த்தர் அநேகருடைய ஜெபங்களைக் கேட்டு அற்புதமாய் விடுதலை தந்தார். முதல் செக்கப்பிற்கு சென்றேன். இப்பொழுது உங்கள் இருதயம் நன்றாக வேலை செய்கிறது. நீங்கள்

தூராளமாக கடவுள் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய ஸாம். பிரசங்கம் பண்ணலாம்' என்றார் டாக்டர். என் மகளும் மனைவியும் 3 மாதத்துக்குப் பின்பும் என்னைத் தொடர்ந்து தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளேயே வைத்திருந்தனர். ஏனெனில் பாடுகளின் மத்தியில் கண்ணீரின் பாதைகள் அனுபவித்ததெல்லாம் அவர்கள் தானே! ஆகவே நாலாவது மாதம் தொடங்கிய போதும் கட்டுப்பாடுகள் தளரவில்லை.

நான்காம் மாதம் - கடைசி ஞாயிறு

ஒரு ஞாயிறு - மனைவியும் மகளும் ஆலயம் சென்று விட்டனர். ஞாயிறு ஆராதனைக்கு செல்லாதது பெரிய வெற்றிடமாகக் காணப்பட்டது. படிக்கட்டுகளில் இறங்கக் கூடாது, ஏறக் கூடாது, பஸ்களிலும் ஏறக் கூடாது. ஜேபத்துடன் தேவ நடத்துதலின்படி ஒரு சபைக்கு சுமார் 3 கி.மீட்டர் நடந்து சென்றேன். போதகர் ஜேம்ஸ் எஸ்டர் ராஜ் அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்டு செய்தி கொடுக்கச் சொன்னார். 15 நிமிடத்துக்கு மேல் நான் பேசக் கூடாது. சாட்சி கூறுகிறேன் என்றேன். நான் விட்ட பின்பு நீங்கள் தொடருங்கள் என்றேன்.

உட்கார்ந்தே பேசுங்கள் என்றார் போதகர். நின்று கொண்டே செய்தியும் சாட்சியும் சொல்ல

ஆரம்பித்தேன். கார்த்தர் தந்த பெலனால் சுமார் 1 மணி நேரம் 25 நிமிடங்கள் பேசினேன். களைப்பு, சோர்வு எதுவுமில்லாமல் ஆண்டவராகிய இயேசு நடத்தியது கண்டு அனைவரும் தேவனை ஸ்தோத்தரித்தனர். நன்றியும் செலுத்தினார்.

என் மேல் அன்பு கொண்ட பல போதகர்கள், மற்றும் அன்பு உள்ளங்களின் உதாரத்துவமான உதவிகள் மூலமாக கார்த்தர் சுமார் ரூ.4.5 லட்சம் தேவைகளையும் சந்தித்தார்.

ஊழியஞ் செய்ய முடியாமல் வீட்டுக்குள்ளேயே அடைந்து கிடக்கிறோமே என்று மனங் கலங்கிய பொழுது நானும் சில ஊழியர்களும் புத்தக ஊழியங்களுக்காகச் ஜெபித்தோம். அப்போது ‘எழு பூக்கள்’ என்ற இயேசுவின் சிலுவை வார்த்தைகளாடங்கிய புத்தகத்தையும் வெளியிடக் கிருபை செய்தார். இது அநேகருக்கு ஆசீர்வாதமாக அமைந்தது.

1. தெய்வத்தை தேடுவோம் வாருங்கள்
2. மனிதனே நீ யார்?
3. வேதமா? விஞ்ஞானமா?
4. சீரழிய சினிமா பாருங்கள்

என்கிற புத்தகங்களை வெளியிடவும் அவர் கிருபை பாராட்டனார்.

மேலும் எழுப்புதல் பிரசங்கங்கள், முழு வேதாகமத் திற்கும் தமிழ் சொல் அகராதி, அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் கிறிஸ்தவப் பாதுகாப்பு, வரத்சணை (ஐயோ ஐயோ நாகம் தெரியுதே) நாவும் நெருப்புதான், இந்தியாவா? இந்து தேசமா? ஆகிய நால்கள் விரைவில் வெளிவர ஜெபியுங்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் நேரிலும், தொலைபேசியிலும் ஜெபித்து உதவியவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் எங்களுக்காக ஜெபித்த, கொடுத்த, உழைத்த யாவருக் கும் இயேசுவின் நாமத்தில் குடும்பமாக நன்றி கூறு கிறோம். ஒவ்வொருவரையும் எங்கள் அனுதின ஜெபங்களில் நினைத்து தேவ ஆசீர்வாதம் கிடைக்க ஜெபிக்கிறோம். தேவ நாமம் மகிமைப்படுவதாக. ஆமென்.

Rev. பால்ராஜ் துரை

25/67, தெற்கு முத்துராஜா தெரு, புதூர்,

திருச்சி - 620 017

கைபேசி: 9994705353 / 7402057255

ஈத நல்லூக்கங் தழைக்க ஜெர்போன்!

கேரளாவில் உள்ள கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ பிஷப் ஜேக்கப் முறிக்கன் தன்னுடைய சிறுநீரகங்களில் ஒரு சிறுநீரகத்தை 30 வயது ஏழை இந்து இளைஞர் சூரஜ் என்பவருக்கு தானமாகக் கொடுக்க முன்வந்துள்ளார். இந்த சிகிச்சை கொச்சியில் உள்ள ஓர் தனியார் ஆஸ்பத்திரியில் நடக்கிறது.

52 வயதான இந்த பிஷப் இரு சிறுநீரகங்களும் பாதிக்கப் பட்ட இந்த ஏழை இந்து இளைஞருக்கு தன் சிறுநீரகத்தை தானம் செய்ய முன்வந்துள்ளது, நாடு முழுவதும் கண்ணீர் மல்க அந்த கருணை பாதிரியாரை பாராட்ட வைக்கிறது.

உயிரோடு இருக்கும் போதே யார் என்று தெரியாத ஒரு இந்து இளைஞருக்கு ஒரு கிறிஸ்தவ பிஷப் தன் சிறுநீரகத்தை தானம் செய்ய முன் வந்திருப்பது ‘இதுதான்டா இந்தியா’ என்று பெருமைப்பட வைக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் கடம்பூரில் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட ஒரு கிறிஸ்தவ கோவில் பிரதிஷ்டைக்கு அந்த ஊர் இந்து சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள் பலர் வந்து வாழ்த்தியது இரு சமயத்தினரையும் நெஞ்சை நெகிழி வைத்தது.

(1.6.2016 - தினத்தந்தி, பக்கம் - 4,
(மத நல்லினணக்கம் தழைக்கட்டும்)

